

In de interviewserie 'Ziel en zaligheid' wekelijks de ontboezemingen van een smaakmaker. Vandaag: radio- en tv-presentator Wilfred Genee.

Tekst: Jan Vriend Foto: Hollandse Hoogte

Loop niet voorbij aan je **geluk**

Hij kijkt nog even naar zijn handen. Zijn ze wel goed schoon? Hij heeft net in zijn moestuin gewerkt. Daarvoor bracht Wilfred Genee zijn kinderen naar school, zoals bijna elke dag. Hij haalt ze ook weer op, volgens het vaste patroon. Daarna gaat hij aan het werk. Even voor vier uur duikt hij de studio in voor zijn dagelijkse radioprogramma's bij Veronica en BNR. 's Avonds presenteert hij op maandag en vrijdag 'Veronica inside' met Johan Derksen. „Testosteronwedstrijden”, noemt hij die uitzendingen. En nu is er op zondag ook 'Café Hendriks en Genee', een live talkshow met een mix van amusement en nieuws bij Veronica. Zo is hij alom vertegenwoordigd. „Als je me wilt vermijden, moet je emigreren.” Toch vindt hij het zelf nogal meevallen. „Ik eet gewoon elke dag thuis en neem overdag tijd om leuke dingen met mijn vrouw te doen.” Dat is een bewuste keuze voor rust en aandacht, vertelt hij. Om daar later op terug te komen. Voor hij zijn kinderen weer ophaalt, beantwoordt hij tien vragen over zijn ziel en zaligheid.

Welke karaktertrekken heb je van je ouders?

„Mijn vader en moeder werkten allebei hard en toegewijd. Dat doe ik ook. Mijn vader was vertegenwoordiger bij Venz, van de hagelslag. Mijn moeder was secretaresse. Ze hadden allebei ambitie, ik ook. Zoals veel mensen van hun generatie hadden ze ontzag voor gezag en macht. Daar heb ik minder last van. Ik wil het ook anders doen dan zij. Hoe zeg ik dat nou netjes? Mijn vader was na een dag vol klantenbezoeken vaak tot 's avonds laat nog bezig met het bijhouden van zijn rapporten. Hij was goed in zijn vak en heeft ontzettend hard gewerkt. Vooral omdat het zo hoorde. Maar of hij daar nou altijd plezier in had, is een ander verhaal. Ik dacht altijd: dat gaat mij niet gebeuren. Ik wil werk doen waar ik plezier in heb.”

„Soms nam mijn vader me mee naar klanten. Daar leerde ik hoe hij met mensen omging. Bij lastige adressen waar zijn collega's niks konden verkopen, noteerde hij de grootste bestellingen. Hij legde me uit dat dat lukte omdat hij die klanten aandacht gaf en ze uitgebreid hun verhaal liet doen. Mensen praten nu eenmaal graag over

zichzelf en willen graag bevestigd worden. Als hij ze dan op het hart drukte dat ze goed bezig waren, kon hij alles aan ze slijten. Die techniek gebruik ik nu vaak bij interviews met lastige gesprekspartners. In het begin zet ik die dan flink op een voetstuk, zodat ze zich prettig en veilig voelen. Dan komen ze los en kun je ze de meest kritische vragen stellen.”

Aan welke ervaring uit je jeugd denk je nog wel eens terug?

„Met mijn ouders en mijn zusje woonde ik in een klein rijtjeshuis, maar ik had eerst helemaal niet in de gaten dat het zo klein was. Dat besefte ik pas toen ik op het gymnasium zat en ik bij klasgenootjes over de vloer kwam die in enorme villa's woonden. Achter ons huis was een plein waar ik altijd met mijn zusje voetbalde. In mijn herinnering was dat heel groot, maar toen ik er laatst een keer terug was, zag ik dat het helemaal niet zo imposant is. Nu heb ik het geluk dat ik ruim woon. Ik vertelde mijn dochter pas nog dat de keuken van ons huidige huis net zo groot is als de woonkamer van het huis waar ik opgroeide. Ze kon het bijna niet geloven.”

Wat was de beste beslissing van je leven?

„Om als kind al te kiezen voor het werk dat ik nu doe. Anderen worstelen hun halve leven met de vraag wat ze met hun leven willen, maar nadat ik me realiseerde dat er geen profvoetballer in mij school, wist ik al heel vroeg dat ik de beste sportpresentator op tv wilde worden. In gedachten zag ik mezelf op zondagavond om zeven uur de voetbalwedstrijden aankondigen. Toen ik dat als twaalfjarig verlegen jochie in de klas vertelde, moesten ze lachen, maar dat was voor mij een extra motivatie om dat doel te bereiken.”

„Ik heb nog wel mijn rechtenstudie in Groningen afgerond, maar dat was meer om mijn ouders een plezier te doen. Zodra ik mijn bul had, klopte ik in Hilversum aan, bij Studio Sport. Ik probeerde daar binnen te komen, maar mijn idool Kees Jansma, die daar toen chef was, vond me een ongeloflijk irritante eikel. Dat snap ik, want ik ben nogal uitgesproken. Ik ben kritisch en zeg wat ik vind. Niet iedereen vindt dat leuk, maar ik ben er niet op uit om aardig gevonden te worden. Met aardige mensen kun je de grachten dempen, maar aan mensen die de waarheid zeg-

Wilfred Genee in het kort:

- Wilfred Genee (1967) groeide op in Leeuwarden. Na zijn rechtenstudie werkte hij bij Sport 7, SBS6, Canal+ en RTL. Daar begon zijn voetbalprogramma VI met Johan Derksen dat in 2011 de Gouden Televizier-Ring won. Nu presenteert hij het programma bij Veronica op radio en tv.
- Hij woont met zijn vrouw en hun twee kinderen in Soest.

gen en zo goed mogelijk hun werk proberen te doen, heb je meer.”

„Door die aanvaring met Kees Jansma bleef de deur van Studio Sport dicht voor mij. Achteraf is dat alleen maar goed geweest, want anders had ik daar vijftien, twintig jaar onderaan in de hiërarchie gestaan en had ik alleen maar kleine klusjes mogen doen. Tom Egbers doet daar toch nog steeds de belangrijke wedstrijden? Omdat ik toen verder ben gaan kijken, kan ik nu de Champions League en een eigen talkshow doen. Het heeft tot een uitgesproken stijl geleid, maar ook tot een carrière waarvan ik durf te zeggen dat die best wel oké is.”

„Met Kees Jansma kwam het later toch weer goed. Toen hij de baas werd bij Canal+ haalde hij me naar die zender. Hij vond me nog steeds een eikel, maar wel een eikel met talent. In de drie jaar dat we samenwerkten heb ik ongelooflijk veel van hem geleerd. Kees is ook op allebei mijn huwelijken geweest.”

Wat had je liever anders gedaan?

„In de liefde en met vrienden is het bij mij niet altijd goed gegaan. Ik ben niet altijd de ideale partner en vriend geweest. Ambitie heeft de aandacht voor mijn omgeving wel eens in de weg gestaan. Ik hechte misschien wel te veel waarde aan het doel dat ik in mijn hoofd had. Daar komt bij dat ik mijn emoties niet zo makkelijk deel. Net zoals ik mijn gevoelens voor de camera vaak verborgen houd, deed ik dat thuis ook. Mijn eerste huwelijk is na drie jaar en drie dagen gestrand. Ik was gewoon altijd aan het werk. En onze karakters pasten ook niet helemaal bij elkaar.” „Mijn huidige vrouw dringt er echt op

aan dat ik mijn gevoelens deel. Als ik thuis emoties wegdruk zegt ze: hé, je bent hier niet op tv!”

Wat heb je nodig om gelukkig te zijn?

„Dat het weinig voorstelt, maar dat je er wel wat van kan maken. Vaak denk ik na een uitzending: 'Dit ging toch nergens over? Ik heb alleen maar lucht verplaatst!' Maar als ik dan later hoor dat veel mensen met plezier hebben gekeken en geluisterd, voel ik me al beter. En als ik ook programma's kan maken met wat meer diepgang of ik mijn bekendheid kan gebruiken om gezonde voeding te promoten, krijg het al wat meer inhoud.” „Mijn schoonmoeder zegt altijd: 'Niets is belangrijker dan iets anders'. En zo is

zig zijn. Ook al leidt dat tot gedoe.”

Wat heb je geleerd van je leven tot nu toe?

„Dat het weinig voorstelt, maar dat je er wel wat van kan maken. Vaak denk ik na een uitzending: 'Dit ging toch nergens over? Ik heb alleen maar lucht verplaatst!' Maar als ik dan later hoor dat veel mensen met plezier hebben gekeken en geluisterd, voel ik me al beter. En als ik ook programma's kan maken met wat meer diepgang of ik mijn bekendheid kan gebruiken om gezonde voeding te promoten, krijg het al wat meer inhoud.” „Mijn schoonmoeder zegt altijd: 'Niets is belangrijker dan iets anders'. En zo is

het. Inmiddels leerde ik dat ik niet over mijn geluk heen moet kijken. Ik was altijd op weg naar het volgende. Daardoor liepen mijn relaties op de klippen en ging er ook in de omgang met vrienden wel eens iets mis. Ik was ook altijd ontvreden met wat ik had bereikt en gedaan. Nu zie ik in dat dat echt zo slecht niet is geweest. En dat ik blij moet zijn met wat ik heb gedaan. Dat kalmeert me. Een beetje, hoor. Niet helemaal.”

Wat zou je aan jezelf willen veranderen?

„Ik zou mezelf wel wat minder in de weg willen zitten. Minder gauw boos willen worden om domme dingen en

domme mensen om me heen. Ook zou ik mezelf willen toestaan om wat meer gevoelens te laten zien. Op Vaderdag kreeg ik zelfgemaakte kunstwerkjes van mijn kinderen. Heel lief. Op zo'n moment voel ik heel even de tranen opkomen, maar daarna gaat mijn gevoelswereld onmiddellijk op slot. Terwijl ik zo graag emoties wil delen. Maar dat lukt me gewoon niet.”

Wat blokkeert je?

„Misschien dat het komt omdat ik sportprogramma's maak. En omdat ik met Johan Derksen in zo'n mannenwereldje zit. Dat maakt je hard. Zo van: stel je niet aan. Wat stelt dat kinderknutselwerk nou voor? Terwijl het natuurlijk de mooiste ca-

De onrust van Wilfred Genee kost vrienden

deaus zijn die je als vader kunt krijgen.”

Wat is het grootste verdriet van je leven?

„Ik denk dat dat nog moet komen. Mijn ouders zijn in de tachtig. Gelukkig zijn ze gezond, maar als je beseft dat ze die leeftijd hebben, weet je dat je je moet voorbereiden op het verdriet van het afscheid.” „Ik ben ook altijd bang dat mijn kinderen iets overkomt. Mijn dochter zit op een school waarvoor ze iets verder moet fietsen, als ik haar niet breng. Uit angst voor ongelukken heb ik die route wel zeven, acht keer zelf gefietst om haar te wijzen op de gevaarlijke punten.”

Bid je wel eens?

„Niet meer. Ik ben katholiek opgevoed. Mijn moeder gaat iedere week naar de kerk, ze steekt kaarsen aan voor wie steun nodig heeft en ze bidt vaak. Vroeger deed ik dat ook, als ik een belangrijk tentamen had. Maar eigenlijk geloofde ik niet. Dat bidden was daarom meer een verzekeringspolis, voor het geval dat er boven toch iets bestaat dat ik nodig zou kunnen hebben. Ik heb wel mijn eerste communicatie gedaan, maar daarna dreef ik langzaam weg van het geloof. En dan kun je beter een punt achter de kerk zetten, want als je iets niet meer met overtuiging doet, moet je stoppen.”

Wat zijn je plannen?

„Ik wil er vooral voor zorgen dat mijn kinderen een goede basis hebben.” Met een knipoog: „En profvoetballer wordt. Hij is zes jaar en is altijd aan het voetballen. Voor mij is dat een cadeautje. Als hij op ballet of tennis had gewild, was dat ook goed geweest, maar toen hij zei dat hij op voetbal wilde werd ik daar wel heel blij van.”

„Voor mezelf heb ik niet zo veel concrete plannen. Alles wat ik in mijn hoofd had, heb ik voor elkaar gekregen, dus wat nu nog komt is een bonus. Daar laat ik me graag door verrassen, want ik denk ook dat het beste nog moet komen. Dat is die onrust in me, die drang om de boel te veranderen en om te vernieuwen. Niet dat ik zo'n wereldverbeteraar ben, maar veelzijdig ben ik wel.”

'Café Hendriks en Genee' is op zondag (22 uur) te zien bij Veronica.